

ادامه از صفحه اول

۲۰ رویای یک معلم دانشگاه

۵. فقط بهترین نیروهای جامعه که صلاحیت‌های علمی و اخلاقی بالایی دارند، بتوانند به سیستم آموزش‌وپرورش وارد شوند.
۶. معلمان بالاترین منزلت، قدر و احترام اجتماعی را داشته باشند.
۷. معلمان یکی از بالاترین سطوح رفاه اقتصادی میان مشاغل مختلف در جامعه را داشته باشند.
معلمی که حداقل معیشتش فراهم نیست و غم نان و مسکن دارد، نمی‌تواند نسل بعدی را به‌درستی تربیت کند.
۸. مدارس بر محور پرورش خلاقیت، افزایش توان حل مسئله و نهاده‌نکردن تفکر انتقادی دانش‌آموزان عمل کنند تا تمرکز بر حفظ مطالب و مهارت تست‌زدن.
۹. فضای مدارس کشور، جذاب، شاد و پروح بشود. مطالعات مختلف نشان داده داشتن دوره کودکی و نوجوانی شاد، ضامن سلامت روان در بزرگسالی است.
۱۰. دستاورد جانبی تمام آموزش‌ها و فعالیت‌ها در مدارس، تقویت روحیه منفعت‌گرایی جمعی و کار تیمی باشد.
کشورمان در صورت تقویت بیشتر رویکردهای فردگرایانه، آینده‌ای نخواهد داشت.
۱۱. به دانش‌آموزان کمک بشود فلسفه و ارزش‌های بنیادین زندگی خود، به‌ویژه ارزش‌های اخلاقی مطلوب‌شان را انتخاب و در خود نهاده‌ین کنند.
۱۲. نظام تربیتی و پرورشی ما درک کند نسل‌های جدید را نمی‌توان با فشار و سخنرانی‌های یک‌طرفه و غیرتعاملی هدایت و ارشاد کرد. زبان نرم، استدلال و برهان قوی، گوش‌کردن صبورانه، پذیرش تفاوت بین نسل‌های مختلف به‌عنوان یک امر طبیعی، مدارا و تحمل از لوازم موفقیت در این مسیر است.
۱۳. شرایطی فراهم شود تا هر دانش‌آموز در دوران تحصیلش، استعدادهایش را در رشته‌های ورزشی و هنری شناسایی کرده و حداقل یکی از آنها را دنبال کند.
۱۴. دانش‌آموزان با چالش‌ها و دغدغه‌های فعلی و آتی دنیا (مانند خطرات جنگ، افراط‌گرایی، بحران آب، گرم‌شدن زمین، تخریب محیط زیست و...) آشنا شوند.
۱۵. فرهنگ کتاب‌خوانی در دانش‌آموزان نهادینه بشود؛ به نحوی که هر دانش‌آموز، چندین کتاب فاخر ملی و بین‌المللی را مطالعه کرده باشد (به‌ویژه در حوزه ادبیات داستانی، تاریخ و شعر).
۱۶. در مدارس، تاریخ کشور بدون روتوش برای دانش‌آموزان تدریس شود؛ به نحوی که بتوانند از خطاها و اشتباهات گذشته آموخته و این یادگیری را چراغ راه آینده خود کنند.
۱۷. سلامتی و رشد فیزیکی دانش‌آموزان مورد توجه قرار گرفته و برای تغذیه مناسب آنها در زمان حضور در مدارس، برنامه وجود داشته باشد (عقل سالم را باید در بدن سالم جست).
۱۸. مدارس، استعدادهای شغلی هر دانش‌آموز را حداکثر تا ۱۵سالگی کشف و وی را به مسیر درست و حرفه‌ای هدایت کنند (برخی، تازه حین و گاهی پس از اتمام دوره کارشناسی خود در دانشگاه، متوجه می‌شوند به چه رشته‌ای علاقه‌مندند. چقدر دیر!).
۱۹. مدارس، احساس دانش‌آموزان به کشور و ملت‌شان را تقویت کرده و غرور و تعلق خاطر ملی آنها را افزایش دهند.
۲۰. مدارس در هر سال، حداقل یک برنامه نیکوکارانه ترتیب دهند.

محتاج **قلی‌زاده**:
بدهی دولت به بخش دولتی فقط در سه سال ۲۰۰ درصد رشد کرده است.
جزئیاتی تازه از حجم بدهی‌های مقروض‌ترین دولت سال‌های پس از انقلاب این واقعیت را نشان می‌دهد.
هرچند این همه واقعیت نیست. در صورت‌های مالی بانک مرکزی نکته‌ای عجیب خودنمایی می‌کند.
داستان این است که اوایل دی‌ماه سال گذشته وزیر اقتصاد سرانجام پس از مدت‌ها، رقم بدهی‌های دولتی را ۵۴۰ هزارمیلیارد تومان اعلام کرد. (بدهی‌های سال ۱۳۹۳) آن زمان او گفت که از این ۵۴۰ هزارمیلیارد تومان، ۳۸۰ هزارمیلیارد تومان مربوط به بدهی به نظام بانکی است.
نکته عجیب در آمارهای جدید، تناقض اعداد بانک مرکزی با سخن وزیر است. به بیان دقیق‌تر، آمار بانک مرکزی نشان می‌دهد که پایان تیرماه سال ۱۳۹۳ کل بدهی دولت به نظام بانکی، ۱۲۱ هزارمیلیارد تومان بوده است. این در حالی است که وزیر از بدهی ۳۸۰ هزار میلیاردتومانی برای این سال سخن گفته بود.

شاید این پرسش پیش آید که طبعینا از بدهی دولت به نظام بانکی در کل سال ۱۳۹۳ سخن گفته، اما اعداد آمارهای جدید مربوط به تیرماه ۱۳۹۳ است، اما اعداد سال ۱۳۹۴ و ۱۳۹۵ این تضاد را هم برطرف می‌کند. به این معنا که کل بدهی دولت به نظام بانکی در سال‌های ۱۳۹۴ و ۱۳۹۵ به‌ترتیب ۱۵۶ و ۱۹۶ هزارمیلیارد تومان است؛ اعدادی که هنوز با ۳۸۰ هزارمیلیارد تومان فاصله بزرگی دارد.

ممکن است دولت در توضیح این تناقض بگوید: در سال‌های گذشته از محل منابع صندوق (حساب) ذخیره ارزی که به‌عنوان دارایی‌های دولت نزد بانک‌های عامل به امانت گذاشته است، سرمایه بانک‌ها را افزایش داده و با این روش دو نشان را با یک تیر زده است؛ یعنی هم سرمایه بانک‌ها را افزایش داده و هم بدهی‌هایش به نظام بانکی را کم کرده است.
هرچند اگر دولت چنین توجیهی را مطرح کند، هنوز فاصله زیادی بین رقم ۳۸۰ و ۱۲۱ هزارمیلیارد تومان است؛ فاصله‌ای که با چنین توجیهی پرشدنی نیست.

به‌هرحال اعداد «خلاصه دارایی‌ها و بدهی‌های سیستم بانکی» با یک حساب سرانگشتی بروشنی نشان می‌دهد که مجموع بدهی‌های دولت به بخش دولتی از تیرماه سال ۱۳۹۲ تا تیرماه سال ۱۳۹۵ چیزی حدود ۲۰۰ درصد رشد کرده است.
بدهی‌های دولت به بخش دولتی، شامل بدهی بانک مرکزی و بدهی شرکت‌ها و مؤسسات دولتی به بانک مرکزی است. اعداد به‌روشنی نشان می‌دهند که این بدهی‌ها تنها در سه سال، سه‌برابر شده‌اند.
به بیان دقیق‌تر بدهی بانک مرکزی در تیرماه سال ۱۳۹۲ چیزی حدود ۶۲ هزارمیلیارد تومان و بدهی شرکت‌ها و مؤسسات دولتی به بانک مرکزی دوهزارمیلیارد تومان است؛ یعنی درمجموع ۶۵ هزارمیلیارد تومان بوده است. این عدد تنها در یک سال، یعنی تیرماه سال ۱۳۹۳ به دوبرابر خود تبدیل می‌شود؛ یعنی چیزی حدود ۱۲۱هزارمیلیارد تومان. این عدد سال بعد؛ یعنی تیرماه ۱۳۹۴ چیزی حدود ۰/۳ در صد رشد می‌کند و سال پس از آن، یعنی تیرماه ۱۳۹۵ نسبت به یک سال گذشته ۵/۵ درصد.
همه اعداد پیش‌گفته، نشان می‌دهند که کل بدهی‌های دولت به بخش دولتی تنها در سه سال سه‌برابر شده است.

نکته درخور توجه دیگر، رشد عجیب بدهی‌های تحریم‌های ایران تقریباً به سطح قبل از تحریم‌های تولید نفت رسیده است و از این بابت نگرانی ندار؛ بنابراین با اطمینان خاطر بیشتری گام در همکاری بین‌المللی خواهد گذاشت.
عربستان سعودی نیز به‌طور محسوسی با تغییر وزیر نفت خود، از لجاجت‌ها و سوگیری‌های منفی سیاسی علیه ایران و دیگر کشورها دست برداشته است. این شرایط به‌طور قطع به نفع کشورهای تولیدکننده نفت در ماه‌های آینده است و زمینه افزایش نسبی قیمت‌ها را در محدوده ۵ دلار در هر بشکه فراهم می‌کند.

انرژی مثبت نشست الجزایر

به‌بازارنفت

درحال‌حاضر ایران تقریباً به سطح قبل از تحریم‌های تولید نفت رسیده است و از این بابت نگرانی ندار؛ بنابراین با اطمینان خاطر بیشتری گام در همکاری بین‌المللی خواهد گذاشت.
عربستان سعودی نیز به‌طور محسوسی با تغییر وزیر نفت خود، از لجاجت‌ها و سوگیری‌های منفی سیاسی علیه ایران و دیگر کشورها دست برداشته است. این شرایط به‌طور قطع به نفع کشورهای تولیدکننده نفت در ماه‌های آینده است و زمینه افزایش نسبی قیمت‌ها را در محدوده ۵ دلار در هر بشکه فراهم می‌کند.
نشست الجزایر می‌تواند انرژی جدیدی برای بهبود قیمت‌های نفت در بازار فراهم کند. نکته یابانی در مورد نشست مشورتی الجزایر، تداوم روند افزایش اقتدار ایران در اوپک و در میان کشورهای تولیدکننده نفت بود. موقعیتی که سال‌ها در پرتو تحریم‌های نفتی و همچنین کارشکنی دیگر کشورهای نفتی، رهبری عربستان و البته برخی ضعف‌ها و کاستی‌های داخلی، دچار ضعف شده بود اما در نتیجه دیپلماسی فعال دولت، توافق هسته‌ای و اجرای برجام و مهم‌تر از آن سیاست مقتدرانه نفتی منبى بر بازگشت سریع به بازار جهانی نفت و عدم انفعال در برابر رقبای نفتی دوباره احیا شد.

بازگشت همه به سوی اوست

بانهایت تأثر و تأسف در گذشت مرحوم حاج‌باقر صدر (توسر کانی)

بزرگ خاندان صدر را به اطلاع عموم دوستان، بستگان و آشنایان می‌رساند. مجلس تحریم آن مرحوم مغفور روز جمعه، نهم مهرماه ساعت ۸/۳۰ الی ۱۰ صبح در مسجدالرضا، واقع در خیابان خرمشهر، خیابان شهید عشقیار، میدان نیلوفر، برگزار می‌شود.

خانواده‌های : صدر، یزدانی، نعمت الهی، دباغی، محمدخانی، خلیلی عراقی، معینی، نظری، ضرابی، قیصر، روحانی، تقی زاده، تقیبی، جهانگیری، ملک، جلیلودن، محمدی، امامی و سایر وابستگان

اقتصاد

بدهی دولت و شرکت‌هایش ۲۰۰درصد رشد کرد

جریمه بدهی سازی احمدی‌نژاد به گردن روحانی

دولت به شرکت‌ها و مؤسسات دولتی در فاصله تنها یک سال است. در سال ۱۳۹۳ بدهی دولت به این بخش ۷۰۴ درصد نسبت به سال پیش از آن رشد کرده است؛ شیب صعودی عجیبی که در سال‌های بعد سرعت آن کند می‌شود.

گزارش پیش‌رو در پی آن است که به پرسش‌های زیر پاسخ دهد:
بیشتر حجم بدهی‌های دولتی مربوط به جریمه دیرکرد بازپرداخت بدهی‌های قبلی است یا دولت روحانی بدهی جدید بار آورده است؟
نرخ سودی که دولت به نظام بانکی می‌پردازد و نیز نرخ جریمه دیرکرد بازپرداخت چقدر است؟
بدهی دولتی یعنی چه؟

تحلیل جداول اعداد بدهی‌های دولت به دولت چه نکاتی را آشکار می‌کند؟
دلایل و آثار بدهی‌های دولتی چیست؟
راهکار دولت برای بازپرداخت این بدهی‌ها چیست؟
معنی بدهی دولتی

تعاریف حسابداری می‌گوید هرگاه دولتی به‌دلیل کسری بودجه اقدام به تأمین مالی خود از راه بانک مرکزی کند، برای آن بدهی ایجاد می‌شود. تأمین مالی از راه بانک مرکزی، همان بدهی دولت به دولت است که آثار و تبعاتی پس نگران‌کننده برای اقتصاد، همراه دارد؛ همان نوع بدهی‌هایی که محور این گزارش است. به‌خوبی روشن است که این بدهی باید روزی تسویه شود. نوع دیگری از بدهی دولت هم می‌تواند مربوط به پیمانکاران بخش خصوصی باشد؛ یعنی دولت برای پروژه‌هایی که اجرای آنها را به بخش خصوصی سپرد، نتواند در موعد مقرر منبع مالی تأمین کند و در نتیجه به بخش خصوصی بدهکار شود. راه‌های گوناگونی برای تسویه این بدهی‌ها وجود دارد. یکی از انواع این راه‌ها، توسل به فروش اوراق بدهی در بازار سرمایه است. در حقیقت دولت با فروش اوراق بدهی، با تسویه بدهی‌هایش، بازپرداخت آنها را از محل درآمدهای خود به تأخیر می‌اندازد یا خریداران اوراق بدهی را در سود و زیان پروژه‌های خود شریک می‌کند یا اینکه برخی اموال خود را در ازای اوراق بدهی به‌فروش‌سید، واگذار می‌کند.

حجم بزرگ بدهی‌های جدید، جریمه است

دولت به نظام بانکی افزایش چشمگیری داشته است اما به‌راستی این بدهی‌های جدید، عملکرد ضعیف دولت

و ۱۳۹۵ شیب افزایش این بدهی‌ها کمتر بوده است. گذشته از اینها نکته دیگر در صورت‌های جدید مالی تناقضی است که در ابتدای گزارش به آن اشاره شد؛ تفاوت ارقام بانک مرکزی با سخنان وزیر اقتصاد درباره میزان بدهی‌های بانکی.

بدهی‌های دولت تدبیر‌وامید

واقعیت این است که دولت‌های محمود احمدی‌نژاد ارنیبه سودمندی در هیچ زمینه‌ای برای دولت یازدهم نگذاشته‌اند. بدهی‌های کلان دولتی هم یکی از همین میراث است. ۹۴ هزارمیلیارد تومان به پیمانکاران بخش خصوصی، ۱۹۶ هزارمیلیاردتومان بدهی به بخش دولتی، زیان ۲۵ هزارمیلیارد تومانی صندوق‌های بانزنسنگی و ۹۰هزارمیلیارد تومانی به تأمین‌اجتماعی مجموع آخرین اعداد منتشرشده درباره حجم بدهی‌های دولتی است. نکته آنکه این اعداد اولاً قطعی نیستند و برخی از آنها به حدود یک سال پیش بازمی‌گردند؛ دوما همه بدهی‌های دولت را نمایش نمی‌دهد؛ برای نمونه دولت ۵۷هزار پروژه نیمه‌کاره دارد که برای اتمام آنها به ۴۰۰هزارمیلیارد تومان اعتبار نیاز دارد. همچنین فشار مالی ناشی از پرداخت حقوق کارکنان و بازنشستگان و جبران زیان صندوق‌های بازنشستگی از دیگر بدهی‌های دولت به حساب می‌آید که باید سالانه و از محل بودجه عمومی جبران شود. آنچه روشن است عددی است که وزیر اقتصاد اواخر مردامه اعلام کرد: مجموع بدهی‌های ۶۰۰ هزارمیلیارد تومانی.

دولت با این بدهی‌ها چه می‌کند

انتشار چهار نوع اوراق بهادار دولتی، از جمله اوراق خزانه، مشارکت، صکوک اجاره و اوراق تسویه خزانه روشی است که دولت برای بازپرداخت بدهی‌هایش انتخاب کرده است؛ البته اگر فعلاً شیوه تسعیر نرخ ارز را کنار بگذاریم. دولت به‌صراحت در متن «احکام کلی برنامه ششم توسعه» آورده که می‌خواهد همه بدهی‌هایش را تا پایان برنامه ششم توسعه به شیوه اوراق درمانی، تسویه کند. باید دید این روش چگونه اقتصاد کلان را تحت‌تأثیر قرار می‌دهد؟ فارغ از بحث‌های مربوط به بانکداری اسلامی، از منظر اقتصاد کلان، دولت با انتشار انواع اوراق بدهی یادشده (به‌جز مورد اوراق تسویه خزانه)، فقط زمان بازپرداخت بدهی‌های خود را به تأخیر می‌اندازد. درواقع اگر برنامه‌ریزی بلندمدتی وجود نداشته باشد که براساس آن منابع لازم برای تسویه سوده‌ها و اصل اوراق تأمین شوند، آنگاه پس از اتمام مهلت اوراق بهادار یادشده، روند بدهکاربودن دولت پایدار می‌ماند. واقعیت آن است که هر یک از اوراق یادشده درجه‌ای از فشار را بر دوش دولت می‌گذارند که با هم متفاوت است. به نظر می‌رسد بیشترین درجه از فشار بر دوش دولت، از ناحیه انتشار اوراق خزانه دولتی و همچنین اوراق مشارکت است؛ چراکه باید اصل پول در زمان سررسید به دارندگان این اوراق بازگردانده شود. واقعیت است که بدهی دولت به بانک مرکزی با شتاب بیشتری نسبت به بدهی دولت به شرکت‌ها و مؤسسات دولتی پیش رفته است؛ هرچند که در بخش بدهی به شرکت‌ها و مؤسسات دولتی هم تیرماه ۱۳۹۳ جهشی ۷۰۴ درصدی نسبت به تاریخ مشابه سال پیش از آن دیده می‌شود؛ این سخن به این معناست که بدهی دوهزار میلیارد تومانی دولت در تیرماه سال ۱۳۹۲ به ۲۲ هزارمیلیارد تومان در تیرماه ۱۳۹۳ افزایش پیدا کرده است. هرچند پس از آن؛ یعنی در سال‌های ۱۳۹۴

دهن‌کجی طلای جهانی

نوسانات در بازارهای بین‌المللی داشته است. مؤسسه مالی ام‌کی‌اس سئوینس اعلام کرد: سرمایه‌گذارانی که پیش از این اقدام به خرید طلا کرده بودند و احتمال می‌دادند که ترامپ در انتخابات به پیروزی برسد، با برگزازی ناظره، میزان خرید طلا را کاهش داده‌اند.

نظرسنجی‌های انجام‌شده پس از این منظره از پیششاری چشمگیر کلیتون نسبت به ترامپ، حکایت دارند. عملکرد ضعیف ترامپ در این منظره موجب شده تا احتمال پیروزی‌اش در انتخابات نوامبر کاهش یابد.

گزارش سایت طلا حاکی است، کارشناسان و تحلیلگران بین‌المللی نگران تأثیرات منفی سیاست‌ها و اظهارات جنجالی ترامپ بر بازارهای جهانی هستند.

جان پلن، رئیس فدرال‌رزرو آمریکا، قرار است امروز چهارشنبه در یک کنفرانس اقتصادی در واشگتن سخنرانی کند. پیش‌بینی می‌شود اظهارات رئیس فدرال‌رزرو آمریکا تأثیر زیادی بر نوسانات ارزش دلار و قیمت جهانی طلا خواهد داشت.

ارز	قیمت(مهر)	تغییر
دلار آمریکا	۳۵۸۰	۰+۳
یورو	۴۰۲۰	۰-۷
پوند	۴۶۸۵	۰+۸
درهم	۹۷۹	-

طلا و سکه	قیمت	تغییر
طرح قدیم	۱,۱۱۴,۰۰۰	۰-۴۰۰۰
طرح جدید	۱,۱۱۵,۰۰۰	۰-۲۰۰۰
تیم	۵۶۵,۰۰۰	۰-۱۰۰۰
ربع	۲۹۵,۰۰۰	۰-۱۰۰۰
گرمی	۱۸۶,۰۰۰	۰-۱۰۰۰
گرم ۱۸ عیار	۱۱۳,۸۰۰	۰-۲۰۰
اونس (دلار)	۱۳۲۳,۳	۰-۴۵

گزارش

شب گذشته در جلسه‌ای طولانی در الجزیره ۱۴ عضو درباره کاهش تولید مذاکره کردند

تصمیم سخت‌اوپکی‌ها پشت‌درهای بسته

● یوسف یوسفی، وزیر انرژی سابق و سابقه‌الجزایر، بیژن زنگنه را کنج سالن برد و دقایقی طولانی با او صحبت کرد. آخرین نشست پانزدهمین مجمع جهانی انرژی، عصر دیروز تازه پایان یافته بود. یوسفی و زنگنه آن‌قدر از همه دور بودند که نتوان چیزی را از مذاکره‌شان حدس زد. مذاکره‌شان که تمام شد، یک منبع نزدیک به هیات ایرانی به «شرق» گفت: «آقای یوسفی تمام تلاش خود را انجام داد تا جلسه غیررسمی اوپک در الجزایر، چه بسا به جلسه‌ای رسمی تبدیل شده و دارای نتیجه‌ای ملموس شود». وزیر سابق انرژی کوشید تا دیدگاه‌ها را به هم نزدیک کند و چه‌بسا نظرات برخی وزرای دیگر را به زنگنه منتقل کرده باشد. زنگنه که از یوسفی جدا شد، در حلقه خبرنگاران گیر کرد.

زنگنه در پاسخ به اظهارات عراقی‌ها: میانجی نمی‌خواهیم

شب گذشته سخنگوی وزارت نفت عراق از تمایل این کشور برای میانجیگری بین ریاض و تهران برای تأثیرگذاری بر بازار نفت برای خروج از بحران و نزدیک‌کردن دیدگاه‌های نفتی دو کشور خبر داد: «در این‌باره پیشرفت‌هایی داشته‌ایم، اما هنوز موانعی برای توافق بین دو کشور باقی است». در میان خبرنگاران از زنگنه می‌پرسم:

● **آقای وزیر، نظر شما درباره خبر منتشرشده درباره میانجیگری عراق بین ایران و عربستان در اوپک برای حصول توافق نفتی در این سازمان چیست؟ آیا در این‌باره پیامی دریافت کرده‌اید؟**

«ایران و عربستان در بازار نفت نیازی به میانجی ندارند. ما می‌توانیم با هم صحبت کنیم». وزیر نفت عراق می‌گوید مربوط به میانجیگری عراق بین ایران و عربستان را تأیید نکرد. برخی کارشناس حاضر در اجلاس پانزدهم مجمع جهانی انرژی معتقدند مقامات عراقی با طرح این‌گونه خبرها در تلاشند تا رو به جلو حرکت کنند. چراکه یکی از موانع مهم پیش‌روی شکل‌گرفتن توافق در اجلاس الجزیره، کشور عراق است. این کشور حاضر نیست به میزان ۷۵۰ هزار بشکه تا پنج میلیون‌بشکه‌ای برای کثورش شده است. مواضع عراق در اجلاس اخیر، یکی از موانع مهم بر سر توافق‌نکردن احتمالی در اجلاس عراق ارزیابی شده است. به‌همین‌دلیل است که کارشناسان اظهارنظر سخنگوی وزارت نفت این کشور برای میانجیگری نفتی بین ایران و عربستان را حرکتی رو به جلو از سوی این کشور ارزیابی می‌کنند.

آیا زنگنه با وزیر نفت عربستان دیدار کرده‌است؟

در الجزایر موضع عربستان درباره تولید نفت ایران را متوقف‌شدن این کشور روی عدد سه‌میلیون و ۶۰۰ هزار بشکه در روز اعلام می‌کنند. هرچند در برخی اخبار غیررسمی، موضع عربستان نسبت به تولید چهارمیلیون‌بشکه‌ای ایران انعطاف گزارش شده است. خالد الفالح دیروز در اظهارنظری به بلومبرگ از آمادگی عربستان برای پذیرش مستثنائند ایران از برنامه محدودیت عرضه نفت خبر داد: «ایران، لیبی و نیجریه باید بتوانند با حداکثر ظرفیت معقول خود تولید کنند». این خبرگزاری با انتشار صحبت‌های الفالح، از دیدار بین وزیر نفت عربستان با وزیر نفت ایران با وساطت روسیه خبر داد. چنددقیقه پس از انتشار این خبر، یکی از اعضای هیات ایرانی با تکذیب دیدار وزرای نفت ایران و عربستان با وساطت روسیه گفت: «آقای زنگنه با وزیر نفت عربستان ملاقاتی نداشته‌اند. بلکه در حاشیه یکی از جلسات عمومی به‌صورت معمول صحبت کردند». بنا بر گزارشی که بلومبرگ از سخنان وزیر نفت عربستان ارسال کرده، خالد الفالح بر کمترشدن شفاف‌ها بین اعضای اوپک تأکید کرده است: «دیدگاه‌ها در حال نزدیک‌شدن به هم هستند». وزیر نفت عربستان نیز همچون زنگنه بر مشورتی‌بودن نشست الجزایر تأکید کرده است. هرچند ممکن است سعودی‌ها به‌ناچار سطح فعلی تولید نفت ایران را برای یک‌سال آینده بپذیرفته باشند، اما به‌طور رسمی خواستار متوقف‌شدن ایران روی تولید سه‌میلیون و ۶۰۰ هزاربشکه‌ای هستند.

زمینه‌سازی در الجزایر، سه‌م ۴ میلیون بشکه‌ای ایران
وزیر نفت پیش از شروع غیررسمی اوپک، جلسه‌ای در میان خبرنگاران انتظارش را از میزان تولید ایران این‌طور بیان کرد: «ما باید حداقل به تولید نفت پیش از تحریم‌مان برسیم که این عدد نزدیک به چهار میلیون بشکه در روز است». زنگنه همچنین درباره نشست اعضای اوپک تأکید کرد: «ما امروز (دیروز) تلاشمان را می‌کنیم، اما انتظاری نداریم که توافقی انجام شود. دولت الجزایر هم تلاش زیادی انجام داده است که ما از آنها سپاسگزاریم». وزیر نفت، اجلاس الجزایر را گامی بزرگ برای تصمیم‌سازی اوپک در اجلاس ماه نوامبر ارزیابی کرد.

ادامه در صفحه ۱۹